

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"ג ע"ב

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

סִטְרָא אַחְרָא, דְּאִתְמַשְׁכָּא מִיַּד לְכָל אֲתָר. וְכָל שְׂכָן בְּאַרְעָא דָא, דְּתִיאובְתִּיָּה לְאַשְׁרָאָה בְּגוֹיָהּ, אֲבָל לֹא יִכְלָא לְאַתְלַבֵּשׂ אֱלָא בְּדִיוקְנָא דְשׁוּר.

תרגום לעברית

אמר ירבעם, הרי ודאי שהרי צד הקדשה לא שורה אלא רק בלב כל העולם, וזו ירושלים. אני לא יכול למשוך את אותו הצד לכאן, מה אעשה? מיד - (מלכים א יב) ויועץ המלך ויעש וגו'. נטל עצה רעה. אמר, הרי הצד האחר שנמשך מיד לכל מקום, וכל שכן בארץ הזו, שתשוקתו לשרות בתוכה, אבל לא יכול להתלבש אלא רק בדמות של שור.

טקסט הזוהר

תריין עגלים אמאי. אלא אמר ירבעם, (ס"א במצרים ובמדברא) במדברא הוו אינון חרשין, דכתיב, (יחזקאל כג) בשר חמורים בשרם. (ס"א לאאינון מצרים אלא) הכא, אינון תריין רוחין בישין, יתלבשו כדקא חזי לון, דכר ונוקבא אינון. דכר הוה בבית אל, ונוקבא הוה בדרן. ומגו דכתיב, (משלי ה) נפת תטפנה שפתי זרה, אתמשכו ישראל

אֲבֹתֶיהָ יִתִּיר, דְּכַתִּיב וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד דָּן. וּבִגִּין כֹּה תִרִין עֲגָלִין הָיוּ. וּמִשִּׁיבָה
לוֹן יִרְבְּעִם בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, וְהָיָה חֹבֵא עָלֶיהָ וְעַל יִשְׂרָאֵל, וּמִנֵּעַ בְּרַכָּאן מִן עֲלָמָא. וְעָלֶיהָ
כְּתִיב (מִשְׁלֵי כח) גּוֹזֵל אֶבְיוֹ וְאִמּוֹ וְגו'.

תרגום לעברית

שְׁנֵי עֲגָלִים לָמָּה? אֵלָּא אָמַר יִרְבְּעִם, (במצרים ובמדבר) בְּמִדְבָּר הָיוּ אוֹתָם מְכַשְּׁפִים,
שְׁכָתוֹב (יחזקאל כג) בְּשֵׁר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם. (לא אותם מצרים, אלא) כָּאֵן אוֹתָן שְׁתֵּי
רוּחוֹת רָעוֹת יִתְלַבְּשׁוּ כְּרָאוֹי, זָכַר וְנִקְבָּה הֵם. שְׁהָרִי הַזָּכָר הָיָה בְּבֵית אֵל, וְהַנְּקֵבָה הָיְתָה
בְּדָן. וּמִתּוֹךְ שְׁכָתוֹב נִפְתַּח תַּטְפָּנָה שְׁפִתֵי זָרָה, נִמְשְׁכוּ יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו יוֹתֵר, שְׁכָתוֹב וַיֵּלְכוּ
הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד דָּן. וּמִשּׁוּם כֹּה הָיוּ שְׁנֵי עֲגָלִים, וּמִשָּׁה אוֹתָם יִרְבְּעִם לְאַרְץ הַקְדוּשָׁה,
וְהָיָה חֲטָא עָלָיו וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמִנֵּעַ בְּרָכוֹת מִן הָעוֹלָם, וְעָלָיו כְּתוּב (מִשְׁלֵי כח) גּוֹזֵל
אֶבְיוֹ וְאִמּוֹ וְגו'.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא הָיוּ עֲגָלִין, דְּהָא לְבוּשָׁא קַדְמָאָה דְּמִתְלַבֵּשׁ סִטְרָא אַחֲרָא שׁוֹר אִיהוּ, (קצ"א
ע"א) כְּמָה דְּאִתְמַר. וְאִי תִימָא אֲמַאי אִיהוּ עֲגָל וְלֹא שׁוֹר. אֵלָּא וְדַאי כֹּה אִתְחַזֵּי, וְכֵן בְּכָל
סִטְרִין, שִׁירוּתָא דְּלְבוּשָׁא זִוְטָא אִיהוּ, וְהָא אוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן הָיוּ הָעֲגָלִים, שְׁהָרִי הַלְבוּשׁ הָרָאשׁוֹן שְׁמִתְלַבֵּשׁ הַצֵּד הָאֲחֵר הוּא שׁוֹר, כְּמוֹ
שְׁנִתְבָּאָר. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה הוּא עֲגָל וְלֹא שׁוֹר? אֵלָּא וְדַאי כֹּה רָאוֹי, וְכֵן בְּכָל הַצְדָדִים,
רָאשִׁית הַלְבוּשׁ הוּא קֶטָן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

ועל דא בני רחמאי, כיון דאלהים בעו, ובסטר דאלהים אתבני עובדא, אלהים קדישא, אימא, דאחידת תדיר בדרועא דמלכא, וסליקת רצועה, לא הות תמן, ואצטריך ליה למשה למחוי תמן באתרהא, כיון דאנקיד ליה קודשא בריך הוא, אסתכל.

תרגום לעברית

ולכו, בני אהובי, כיון שרצו אלהים, ובצד של אלהים נבנה המעשה, האלהים הקדוש, האם, שאוהות תמיד בזרוע המלה ומעלה את הרצועה, לא היתה שם, והצטרף משה להיות שם במקומה. כיון שרמז לו הקדוש ברוך הוא, הסתכל.

טקסט הזוהר

תלת זמנין אנקיד ליה, אי משה רעיא מהימנא, כמה חילף תקיף, כמה גבורתה רב, תלת זמנין אנקיד ליה, דכתיב ועתה הניחה לי הא חד. ויחר אפי בהם ואכלם, הא תרין. ואעשה אותה לגוי גדול, הא תלת. חכמתא דמשה בתלת נקודין אלין. אחיד בדרועיה ימינא, לקבל הניחא לי. אחיד בדרועיה שמאלא, לקבל ויחר אפי בהם ואכלם. אתחבק בגופא דמלכא, לקבל ואעשה אותה לגוי גדול. וכד אתחבק בגופא, תרין דרועין מסטרא דא ומסטרא דא, לא זכיל לאתנענעא לסטרא בעלמא. דא הוי חכמתא דמשה, (ס"א דבמילי) דמיני נקודין דמלכא ידע בכל חד מנייהו, באן אתר יתתקה, ובחכמתא עבד.

תרגום לעברית

שלש פעמים רמז לו, אי משה הרועה הנאמן, כמה חזק כחה, כמה גבורתה גדולה. שלש פעמים רמז לו, שכתוב ועתה הניחה לי - הרי אחד. ויחר אפי בהם ואכלם - הרי שתיים. ואעשה אותה לגוי גדול - הרי שלש. חכמתו של משה בשלשת הרמזים הללו. אחז בזרוע ימינו - כנגד הניחה לי. אחז בזרוע שמאלו - כנגד ויחר אפי בהם ואכלם.

התחבק בגוף המלך - כנגד ואעשה אותך לגוי גדול. וכשהתחבק בגוף, ושתי זרועות מצד זה ומצד זה, לא יכול להתנענע לצד בעולם. זו היתה חכמתו של משה, (שבדברי) שמיני רמזים של המלך הכיר בכל אחד מהם מאיזה מקום יחזיק, ובחכמה הוא עשה.

טקסט הזוהר

אתו רבי אלעזר וחבריא, ונשקו ידיו. הוה תמן רבי אבא, אמר, אלמלי לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא, די לן. בכה ואמר, ווי רבי, כד תסתלק מעלמא, מאן ינהר ויגלי נהורין דאורייתא. מלה דא, בחשוכא אתטמר עד השתא, דנפק מתמן, והא נהיר עד רום רקיעא, ובכרסיא דמלכא רשים, וקודשא בריה הוא חדי השתא בהאי מלה. וכמה חדו על חדו, אתוסף מקמי מלכא קדישא. מאן יתער מלי דחכמתא בעלמא דין כנותיה.

תרגום לעברית

באו רבי אלעזר והחברים ונשקו ידיו. היה שם רבי אבא. אמר, אלמלא לא באתי לעולם אלא לשמע את זה - די לנו. בכה ואמר, ווי רבי, כשתסתלק מן העולם, מי יאיר ויגלה אורות התורה? דבר זה בחשכה נסתר עד עכשו, שיצא משם, והרי מאיר עד רום הרקיע, ובכסא המלך הוא רשום, והקדוש ברוך הוא שמח עכשו בדבר הזה. וכמה שמחה על שמחה נוספה מלפני המלך הקדוש. מי יעיר דברי חכמה בעולם הזה כמותך.

טקסט הזוהר

תא חזי, עד לא חטא אדם, הוה סליק וקאים (בראשית נ"ב ע"ב) בחכמה דנהירו עלאה, ולא הוה מתפרש מאילנא דחיי. כיון דאסגי תיאובתא למנדע, ולנחתא לתתא, אתמשיה אבתרייהו, עד דאתפרש מאילנא דחיי, וידע רע ושבק טוב. ועל דא כתיב,

(תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע, מאן דאתמשך ברע, לית ליה דיורא עם אילנא דחיי. ועד לא חטאו, הוו שמעין קלא מלעילא, וידעין חכמתא עלאה, ולא דחלי. כיון דחטאו, אפילו קלא דלתתא, לא הוו יכלין למיקם ביה.

תרגום לעברית

בא וראה, טרם חטא אדם, היה עולה ועומד בחכמת האור העליון, ולא היה נפרד מעץ החיים. כיון שהגדיל תשוקתו לדעת ולרדת למטה, נמשך אחריהם, עד שנפרד מעץ החיים, וידע רע ועזב הטוב. ולכן כתוב (תהלים ח) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. מי שנמשך ברע, אין לו דיוור עם עץ החיים. וטרם שחטאו, היו שומעים קול מלמעלה ויודעים את החכמה העליונה ולא פוחדים. כיון שחטאו, אפילו קול שלמטה לא יכלו לעמד בו.

טקסט הזוהר

כגוונא דא, עד לא חאבו ישראל, בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני, אתעבר מנייהו זוהמא דהאי חוץ, דהא כדין בטול יצר הרע הוה מעלמא, ודחו ליה מנייהו. וכדין אתאחדו באילנא דחיי, וסליקו לעילא, ולא נחתו לתתא. כדין הוו ידעין, והוו חמאן, אספקלריאן עלאין, ואתנהרן עינייהו, וחדאן למנדע ולמשמע. וכדין חגר לון קודשא בריך הוא, חגירין דאתוון דשמא קדישא, דלא יכיל לשלטאה עלייהו האי חוץ, ולא יסאב לון כדבקדמיתא.

תרגום לעברית

כמו זה, טרם שחטאו ישראל, בשעה שעמדו ישראל על הר סיני, העברה מהם זהמתו של הנחש הזה, שהרי אז בטול של יצר הרע היה בעולם, ודחו אותו מהם, ואז נאחזו בעץ החיים ועלו למעלה, ולא ירדו למטה. אז היו מכירים והיו רואים אספקלריות

הַעֲלִינֹת, וְעִינִיָּהֶם הוֹאֲרוּ, וְשִׁמְחוּ לְהַכִּיר וְלִשְׁמֹעַ. וְאִזְ חָגַר אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בַּחֲגוּרוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם הַנֶּחֱשׁ הַזֶּה, וְלֹא יִטְמָא
אוֹתָם כְּבָרָאשׁוֹנָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כִּינּוֹן דְּחִטּוֹ בַּעֲגָלָא, אֲתַעֲבְרוּ מִנִּיָּהּ כָּל אֵינֹן דְּרַגִּין, וְנַהוּרִין עֲלֵאִין, וְאֲתַעֲבְר׃ מִנִּיָּהּ
חֲגִירוּ מְזִיגִין, דְּאֲתַעֲטְרוּ מִשְׁמָא קִדִּישָׁא עֲלָא, וְאֲמַשִּׁיכוּ עֲלֵיהּ חוּיָא בִּישָׁא
כְּמִלְקִדְמִין, וְגִרְמּוּ מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְלִבְתֵּר מָה כְּתִיב. וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
מֹשֶׁה וְהִנֵּה

תרגום לעברית

כִּינּוֹן שְׁחִטָּאוֹ בַּעֲגָלָא, הָעֲבְרוּ מֵהֶם כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת וְהָאוֹרוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, וְהָעֲבָרָה מֵהֶם
חֲגוּרַת כָּלִי הַזֵּין שֶׁהִתְעַטְרוּ מִהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן, וְהִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם הַנֶּחֱשׁ הָרַע
כְּמִקְדָּם, וְגִרְמוּ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. וְאַחֵר כֵּן מָה כְּתוּב? וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
מֹשֶׁה וְהִנֵּה קֵרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּרָאוּ מְגֻשֶׁת אֵלָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.